

Sygn. akt I Ns 593/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Szymański

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2015 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku I. K.

z udziałem (...) Bank spółki akcyjnej z siedzibą w W.

o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego

postanawia:

I. oddalić wniosek;

II. ustalić, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

SSR Paweł Szymański

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni I. K. wniosła o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego samochodu marki B. (...) nr VIN: (...) oraz o ustanowienie wnioskodawczyni dozorczą przedmiotu złożonego do depozytu sądowego, a ponadto o wydanie przedmiotu depozytu: a) pozwanym w sprawie XVI GC 296/13 toczącej się przed Sądem Okręgowym w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy w przypadku uwzględnienia powództwa lub b) uczestnikowi w przypadku oddalenia powództwa, oraz o zasądzenie od uczestnika (...) Bank spółki akcyjnej z siedzibą w W. na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wniosku wnioskodawczyni wskazała, że strony zawarły umowę kredytu na zakup przedmiotowego samochodu. Wnioskodawczyni zobowiązała się do przewłaszczenia samochodu na uczestnika i wydania go w przypadku wypowiedzenia umowy kredytowej. Jednocześnie przed Sądem Okręgowym w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy sygn. akt XVI GC 296/13 z powództwa wnioskodawczyni o odstąpienie od umowy na podstawie art. 84 k.c. w zw. z art. 86 k.c. Uczestnik wypowiedział umowę kredytową i zażądał zwrotu samochodu. Zwrot pojazdu uniemożliwiłby wnioskodawcy dochodzenie roszczenia o odstąpienie od umowy. Wniosek o ustanowienie wnioskodawczyni dozorczynią pojazdu był uzasadniony prawidłową eksploatacją samochodu i podejmowaniem czynności z korzyścią dla stron. Ponadto wnioskodawczyni wskazała, że instytucja depozytu sądowego jest jednym z instrumentów prawa cywilnego, pozwalającym zabezpieczyć przedmiot świadczenia. Za złożeniem przedmiotowego pojazdu do depozytu sądowego przemawiają ważne powody dotyczące osoby wnioskodawczyni oraz odnoszące się do charakteru zabezpieczanego roszczenia, stanowiąc mniejsze obciążenie dla jednej strony i wystarczająco chroniąc interesy drugiej strony.

(...) Bank spółka akcyjna z siedzibą w W. wniosł o oddalenie wniosku oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podniósł, że jest strony łączyła umowa kredytowa, w której ustanowiono zabezpieczenie

roszczeń banku w postaci przewłaszczenia na zabezpieczenie udziału 49/100 w prawie własności pojazdu na rzecz banku oraz cesji praw z umowy ubezpieczenia pojazdu. Umowa kredytowa została wypowiedziana, w związku z czym - na mocy postanowień umowy kredytowej - uczestnik stał się jedynym właścicielem przedmiotowego pojazdu.

Sąd zważył, co następuje.

W myśl art. 467 k.c. dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego, jeżeli wskutek okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności, nie wie, kto jest wierzycielem albo nie zna miejsca zamieszkania lub siedziby wierzyciela; jeżeli wierzyciel nie ma pełnej zdolności do czynności prawnych ani przedstawiciela uprawnionego do przyjęcia świadczenia; jeżeli powstał spór, kto jest wierzycielem oraz jeżeli z powodu innych okoliczności dotyczących osoby wierzyciela świadczenie nie może być spełnione.

Zgodnie z treścią art. 6931 k.p.c. w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione. Sąd w tym postępowaniu nie bada zatem, czy złożenie do depozytu jest rzeczywiście uzasadnione pod względem materialnoprawnym. Badaniu nie podlega zatem to, czy strony postępowania faktycznie są względem siebie wierzycielem i dłużnikiem, np. z tytułu umowy pożyczki i nie może rozstrzygać żadnych sporów w tym przedmiocie ani prowadzić postępowania dowodowego. Kognicja sądu w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego jest ograniczona do oceny, czy przedstawione przez wnioskodawcę okoliczności - przy założeniu ich prawdziwości - odpowiadają przesłankom złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, określonym w przepisach bezwzględnie obowiązujących.

Przenosząc powyższe założenia na grunt rozpatrywanej sprawy, na podstawie twierdzeń wniosku i załączonych do niego dokumentów, wniosek złożony w niniejszej sprawie należało uznać za niezasadny.

Wnioskodawczyni powoływała się na konieczność zabezpieczenia przedmiotu świadczenia ze względu na spór co do skuteczności umowy sprzedaży pojazdu oraz bliżej nieokreślone „ważne powody dotyczące osoby wnioskodawcy.” W ocenie Sądu już z treści wniosku wynika, że nie powołuje się on na żadną z podstaw uzasadniających złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego. Wniosek powołuje sprzeczne argumenty, albowiem z jednej strony wskazuje na to, że pojazd dotknięty był wadami fizycznymi, które uniemożliwiają jego eksploatację, z drugiej domaga się ustanowienia wnioskodawczyni dozorcą tego pojazdu „ze względu na jego prawidłową eksploatację”. Należy także zwrócić uwagę, że postępowanie w sprawie XVI GC 296/13 nie dotyczy sporu o wydanie pojazdu ani o ważność umowy kredytowej, lecz o ważność umowy sprzedaży pojazdu. W ocenie Sądu toczenie się tego postępowania nie ma żadnego znaczenia dla oceny zasadności niniejszego wniosku. Złożenie pojazdu do depozytu sądowego w żaden sposób nie wpłynie na prawidłowość biegu postępowania w sprawie XVI GC 296/13. Nawet jeżeli konieczne było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego w celu ustalenia wadliwości tego pojazdu, to odpowiednią instytucją procesową jest zabezpieczenie dowodu, a nie złożenie pojazdu do depozytu sądowego. Skoro brak podstaw do złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, to oczywiście nie ma podstawy do ustanowienia dozorczy na podstawie art. 6937 § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze należało stwierdzić, że w niniejszej sprawie nie zaszły okoliczności uzasadniające złożenie przez wnioskodawczynię przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, zatem Sąd na podstawie art. 467 pkt 1 k. c. a contrario orzekł jak w punkcie I sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

SSR Paweł Szymański

ZARZĄDZENIE

odpis postanowienia doręczyć pełnomocnikom stron,

W., 11 maja 2015 r.